

ΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

Γράφει ο Δρ Βασίλης Αδραχτάς → Τηλ: 0431262823 → mousaiostheatrelos@yahoo.com.au

Το φά(ντα)σμα της παράδοσης σε Ελλάδα και Αυστραλία [Μέρος Ε', τελευταίο]

Υπάρχουν πολλοί Αυτόχθονες Αυστραλοί που δεν είναι Χριστιανοί και ίσως αρκετοί από εσάς να γνωρίζετε ότι κάποιοι από αυτούς έχουν ένα «βίτσιο» με τους πίνακες φτιάχνουν «έργα τέχνης». Στην πραγματικότητα φτιάχνουν «έργα τέχνης» όπου βρουν: στο έδαφος, πάνω σε φλοιόδες δέντρων, στον καμβά. Και στη συνέχεια... τα πουλάνε για ένα πακέτο τσιγάρα! Μιλάμε για «έργα τέχνης» που οι Αγγλοσάξονες για παράδειγμα πελάτες τα αγοράζουν για δύο, τρεις ή και πέντε χιλιάδες δολάρια, τη στιγμή που ο Αυτόχθων δημιουργός παίρνει ως αμοιβή ένα πακέτο τσιγάρα· ένα πακέτο τσιγάρα για κάτι που μπορεί να χρειάστηκε εβδομάδες για να δημιουργηθεί. Αυτό συμβαίνει, διότι σε τελική ανάλυση αξία δεν έχει το τετελεσμένο έργο αλλά η διαδικασία, η επιτέλεση του έργου. Εδώ έχουμε να κάνουμε με το εν-εκάστη-στιγμή: τη στιγμή που κάποιος -ένας φίλος, ένας πελάτης ή ο υπεύθυνος να μεταδώσει στα αγόρια της φυλής την αλήθεια των «μύθων»- θα ζητήσει από έναν Αυτόχθονα να δημιουργήσει ένα «έργο τέχνης», τη στιγμή που θα συμβεί αυτό,

εν εκάστη στιγμή που συμβαίνει, ο Αυτόχθων επιτελεί την επαφή του με τους προγόνους, βρίσκει τη θέση του μέσα στην παράδοση. Πάλι, η παράδοση είναι ουσιαστικά μία στιγμή!

Υπάρχουν, από την άλλη, οι ακτιβιστές Αυτόχθονες -κομμουνιστές, αλλά όχι μόνο- οι οποίοι ενδιαφέρονται για την κάθε στιγμή. Γι' αυτούς κάθε στιγμή είναι η στιγμή που κάποιος πρέπει να αποδείξει ότι βρίσκεται σε επαφή με την παράδοση· όχι μόνο την τάδε ή τη δείνα προνομιακή στιγμή, αλλά κάθε στιγμή αδιακρίτως. Έτσι κι εδώ αυτό που κυριαρχεί είναι η εμπειρία της στιγμής, μία εμπειρία που λαμβάνει τον χαρακτήρα του καθ'-εκάστη-στιγμή. Υπάρχει και μία άλλη κατηγορία Αυτοχθόνων, μικρότερη ομολογουμένων από τις άλλες, Χριστιανών και πάλι που ενδιαφέρεται για την παράδοση -κι εδώ είναι που αναδύεται λίγο η διάρκεια- μέσα από όλες τις στιγμές. Παρόλα αυτά, η παράδοση δεν είναι η διάρκεια αυτή καθ' εαυτήν των στιγμών, αλλά το τέλος τους. Με άλλα λόγια, όσο κανείς υπάρχει σε μία ορισμένη σχέση με τις στιγμές της καθημερινότητας, στο τέλος αυτής

σχέση διαρκείας με τις στιγμές θα του προσφέρει την παράδοση. Πρόκειται για μία εμπειρία που θα την ονόμαζα το διά-πάσης-στιγμής.

Ας προχωρήσω, όμως, σε ορισμένα προσωρινά συμπεράσματα μιας σύγκρισης ανάμεσα στο Ελληνικό και στο Αυτόχθων Αυστραλιανό παράδειγμα. Και στα δύο υπάρχει η παράδοση. Στο Ελληνικό παράδειγμα είναι εγγενής, τη γέννηση και συνεχίζει υπό όρους να τη γεννάει, επομένως είναι σύμφωνη με αυτό. Στο Αυστραλιανό παράδειγμα η παράδοση είναι επίκτητη, έρχεται απ' έξω, την υιοθετεί. Στο Ελληνικό παράδειγμα η παράδοση είναι πρόβλημα, είναι το πρόβλημά μας! Όπως είναι, φερ' επειν, πρόβλημα οι γονείς κάποιου. Με ό,τι είμαστε ένα, αυτό είναι και το πρόβλημά μας. Στο Αυτόχθον παράδειγμα η παράδοση είναι η λύση! Γίνεται αντιληπτή ως η λύση· ένας περίεργος από μηχανής θεός, από τα έξω. Η παράδοση, όπως κι αν τη δει κανείς, είτε ως εκκλησιαστική είτε ως εθνική, στο Ελληνικό παράδειγμα, συνιστά μία ένταση με τη μετα-νεοτερικότητα. Αντίθετα, στο Αυτόχθον παράδειγμα η μετα-νεοτερι-

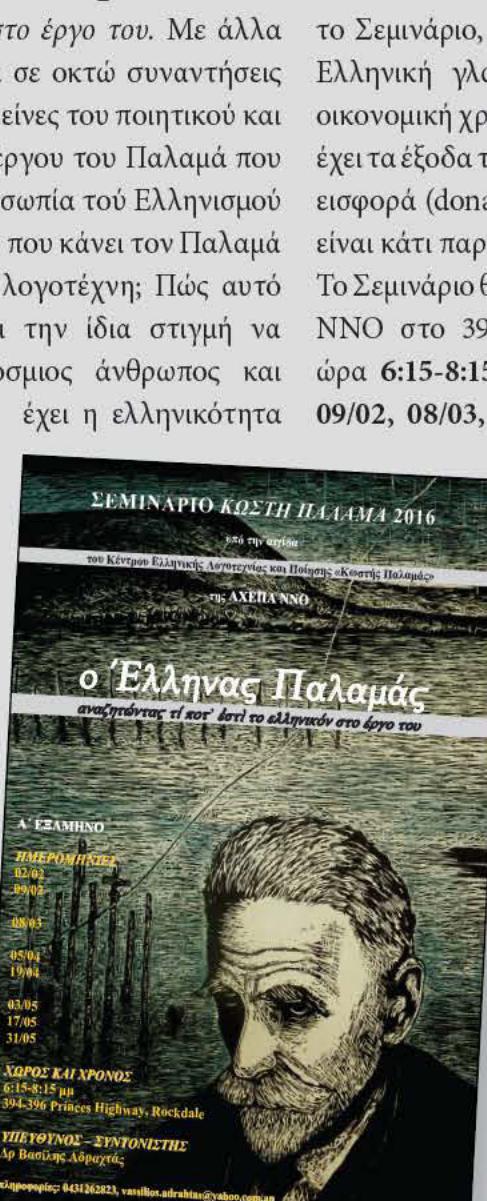
κότητα μέσω της παράδοσης εμπεδώνεται! Με άλλα λόγια, οι Αυτόχθονες Αυστραλιανοί αισθάνονται «ανετότατα» μέσα στη μετα-νεοτερικότητα φοβερά άνετα! Μπορεί να είναι στην προκυμαία του Σύνδευ, ξεβράκωτοι, και να παίζουν τα ντιζιριντού... Δεν έχουν κανένα απολύτως πρόβλημα! Στο Ελληνικό παράδειγμα ο νεοέλληνας θα πρέπει να αναζητήσει το υπόβαθρο για την υπέρβαση, ενώ στο δικό του παράδειγμα ο Αυτόχθων έχει το υπόβαθρο που χρειάζεται για τη λύτρωση. Με πιο γενικούς και ταυτόχρονα προβοκατόρικους όρους: η μετα-νεοτερικότητα είναι πρόβλημα εκείνου που τη γέννησε· κανένας αυτόχθων πολιτισμός, καμία περιφερειακή κουλτούρα δεν μπορεί να μας δώσει τη λύση, κι αυτό διότι αισθάνονται μια χαρά μέσα στη μετα-νεοτερικότητα. Εμείς οι Δυτικοί, Χριστιανοί, μετα-Χριστιανοί, προβληματικοί Χριστιανοί, έχουμε καθήκον να λύσουμε το πρόβλημά μας, που δεν είναι παρά το πρόβλημα της παράδοσης και της θέσης της μέσα στη μετα-νεοτερικότητα. Κανένας άλλος δεν μπορεί να το λύσει για λογαριασμό μας!

Ανοιχτή πρόσκληση στο Σεμινάριο Κωστή Παλαμά 2016

Δεν φαντάζομαι πως υπάρχει κανείς που να μην γνωρίζει την ύπαρξη του Κέντρου Ελληνικής Λογοτεχνίας και Ποίησης «Κωστής Παλαμά» της ΑΧΕΠΑ ΝΝΟ. Κι αν υπάρχει, φαντάζομαι πως δεν υπάρχει κανείς που να μην γνωρίζει τον άοκνο και δημοφιλή Πρόεδρό του, τον κ. Γεώργιο Λιανό. Όπως και να έχει, το εν λόγω Κέντρο έχει συνηθίσει την καθ' ημάς Ομογένεια του Σύνδευ σε πολλές και αξιόλογες πνευματικές εκδηλώσεις κατά τη διάρκεια της τελευταίας δεκαπενταετίας - διαλέξεις, βιβλιοπαρουσιάσεις, εκθέσεις, συμπόσια, εκδόσεις, σειρές μαθημάτων, κ.ά.- με αποτέλεσμα να έχει καταστεί σημείο αναφοράς για τα πολιτιστικά δρώμενα του Συνδεύτη Ελληνισμού. Όντας, λοιπόν, ενεργό μέλος της ΑΧΕΠΑ και γνωρίζοντας εκ των έσω τη δράση του «Κωστή Παλαμά» σκέψητηκα πως δεν υπήρχε καλύτερη επιλογή «στέγης» για ένα σεμινάριο που από καιρό σκεφτόμουν να εγκαινιάσω με θεματική το έργο του μεγάλου μας εθνικού ποιητή Κωστή Παλαμά. Προς επίρρωση της σκέψης ήρθε -αυθωρεί και παραχρήμα, που λέμε- και η θετική ανταπόκριση του κ. Λιανού όταν του κοινοποίησα τα όσα είχα κατά νου. Κάπως έτσι γεννήθηκε το Σεμινάριο Κωστή Παλαμά...

Για το Α' Εξάμηνο του 2016 (Φεβρουάριος - Μάιος) το εν λόγω Σεμινάριο θα έχει το εξής γενικό θέμα: Ο Ελληνας Παλαμάς, αναζητώντας

τι ποτ' εστί το ελληνικόν στο έργο του. Με άλλα λόγια, θα επιχειρήσω μέσα σε οκτώ συναντήσεις να παρουσιάσω τις όψεις εκείνες του ποιητικού και γενικότερα πεζογραφικού έργου του Παλαμά που μαρτυρούν για την ιδιοπροσωπία τού Ελληνισμού του. Τι ακριβώς είναι εκείνο που κάνει τον Παλαμά έναν κατ' εξοχήν Έλληνα λογοτέχνη; Πώς αυτό το στοιχείο τού επιτρέπει την ίδια στιγμή να στέκεται ως ένας παγκόσμιος άνθρωπος και διανοούμενος; Ποια σχέση έχει η ελληνικότητα του Παλαμά με το ελληνικό παρελθόν και / ή το ελληνικό παρόν; Τα συγκεκριμένα ερωτήματα ενδιαφέρουν σίγουρα κάθε Έλληνα που έχει διατηρήσει τον δεσμό και την αγάπη του προς τα ελληνικά γράμματα και κόπτεται εντοις πράγμασι για την ελληνική παιδεία των νεότερων γενεών. Ως εκ τούτου, απευθύνω μια ανοιχτή πρόσκληση πρόσολους -ανεξαρτήτως ηλικίας- να έρθουν και να παρακολουθήσουν

το Σεμινάριο, το οποίο σημειωτέον θα γίνει στην Ελληνική γλώσσα και θα είναι ελεύθερο από οικονομική χρέωση. Επειδή όμως κάθε προσπάθεια έχει τα έξοδα της υλοποίησής της, η αυτοπροαίρετη εισφορά (donation) του καθενός και της καθεμίας είναι κάτι παραπάνω από ευπρόσδεκτη. Το Σεμινάριο θα λάβει χώρα στο κτίριο της ΑΧΕΠΑ ΝΝΟ στο 394-396 Princes Highway, Rockdale, ώρα 6:15-8:15 μμ, κατά τις ημερομηνίες 02/02, 09/02, 08/03, 05/04, 19/04, 03/05, 17/05, 31/05. Συντονιστής και υπεύθυνος είναι ο γράφων και για οποιαδήποτε περαιτέρω πληροφορία ή διευκρίνιση μπορείτε να επικοινωνείτε μαζί μου είτε στο 0431262823 είτε στο e-mail που αναγράφεται στο πάνω μέρος της παρούσας σελίδας (καθώς και στο vassilios.adrahtas@yahoo.com.au). Το Σεμινάριο Κωστή Παλαμά αποτελεί μία μοναδική ευκαιρία για το ευρύ κοινό, αφού αποτελεί την πρώτη ανάλογη προσπάθεια ακαδημαϊκού επιπέδου εκτός ακαδημαϊκού χώρου. Σας περιμένω, λοιπόν, να ανακαλύψουμε μαζί έναν Παλαμά όπως δεν τον είχατε ποτέ φανταστεί!